

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

ad § 1.

I § 20, 2det Stk., i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er det fastsat, at der for Rejser udover 2 km fra Dyrlægens Bopæl tilkommer Dyrlægens Befordringsgodtgørelse, svarende til den paa de forskellige Egne af Landet for Læger gældende Kørselspris, der amtsvis fastsættes af Justitsministeren for 3 Aar ad Gangen (jfr. § 17 i Lov af 21. April 1914 om Embedslægevæsenet).

Ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 36 af 23. Februar 1924 er for Tiden fra 1. April 1924 — 31. Marts 1927 fastsat en Befordringsgodtgørelse af 40 Øre pr. paabegyndt løbende km, dog mindst 4 Kr. for en Rejse, hvorhos det er tilladt det paagældende Amt hertil at lægge Forskellen mellem dette Beløb og den Udgift, som Kørselen efter Amtets Skøn har medført for Embedslægen, saaledes at Beregningen, hvor lejet Befordring er anvendt, sker paa Grundlag af den almindelige Vognmandstakst paa Stedet.

En Regulering for 3 Aar ad Gangen har til Forudsætning et meget stabilt Prisniveau, og det har derfor ogsaa vist sig, at det efter Krigen stærkt svingende Prisniveau gør Bestemmelsen urimelig. Ved Fastsættelsen af Godtgørelsen for egen Befordring maa man have for Øje, at Dyrlæggen kun har Krav paa at faa sine virkelige Udgifter dækkede, og der bør derfor kun tages Hensyn til Anskaffelse og Amortisation, derunder Reparationer, af et billigt og driftsikkert Køretøj, som f. Eks. en lukket Fordvogn, samt til Prisen paa Gummi og Benzin, derimod ikke til de lokale Vognmandstakster, idet der i disse er indregnet

Vederlag for Tomkørsel og en passende Fortjeneste til Vognmanden. Naar dette Beregningsgrundlag benyttes, vil man formentlig kunne fastsætte den samme Befordringsgodtgørelse hele Landet over, idet den forskellige Slitage paa Grund af Vejenes mere eller mindre gode Beskaffenhed og den forskellige Fragt ved Forsendelse af Gummi og Benzin ikke kan spille saa stor en Rolle, at der er tilstrækkelig Grund til at fastsætte forskellige Takster, hvad der i øvrigt heller ikke er Tilfældet for Tiden.

Sagen har stor økonomisk Rækkevidde for Statskassen, særlig under en Mund- og Klovesygeepizooti af saa stort Omfang som den nuværende, naar henses til, at der til Sygdommens Bekæmpelse i Tiden fra 1. Oktober f. A. til Dato er udbetalt i alt ca. 6,7 Millioner Kr., hvoraf ca. 1 Million Kr. i Befordringsgodtgørelse, sammenholdt med, at Befordringsgodtgørelsen pr. km nu kan ansættes til 30 Øre, medens den som foran anført er fastsat til 40 Øre for Tiden indtil 31. Marts 1927, og Landbrugsministeriet har derfor anset det for paakrævet at fremsætte nærværende Forslag til Ændring i fornævnte Lovbestemmelse.

ad § 2.

Da de med Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen forbundne Udgifter saa godt som i alt væsentligt afholdes af Statskassen, synes det noget urimeligt, at Bøder, der maatte indkomme ved Overtrædelse af Bestemmelser, der tilsigter Sygdommens Bekæmpelse, tilfalder Kommunerne, og man har derfor ment at burde ændre dette til, at Bøderne tilfalder Statskassen.